

Αφροδίτη ἐκ Πραινεστοῦ
(Palestrina) τῆς Ἰταλίας.

Πηλίνη κεφαλὴ ἀγαλματίου Ἀφροδίτης
(Μουσείον Ἀλμυροῦ).

μετώπου καὶ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τῆς φυὲς κατὰ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου ἀλλὰ κατὰ τὰς λεπτομερεῖς διαφέρει τὸ ἐν τοῦ ἑτέρῳ.

Οὗτος, ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου ἡ κόμη προσδένεται διά τανίας καὶ αἱ τείχες κυματίζουσι εἰπιχυρίτως διευθύνονται ὅπισθεν ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ δὲ τῆς Δωδώνης ἡ κόμη χωρίζεται ἔμπροσθεν κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, καὶ προσδένεται διά τανίας, ἡ τις διευθυνομένη ὅπισθεν συγκρατεῖ τὸν κεκρύφαλον τῆς κόμης, ἐν δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐξ Ἐπιδαύρου ἡ κόμη ἐπίσης χωρίζεται ἔμπροσθεν κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου καὶ προσδένεται διά τανίας φερούσης ἔμπροσθεν ἡμισφραγίδιον κύριημα καὶ προσδενομένης ὅπισθεν ἀτημελῶς.

Ἐν δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ ἀποκειμένῃ ἐν τῷ Ἐδνικῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν, θεοροῦμένη ως ἀντίγραφον τοῦ Καλάμιδος ἔργου, ἡ κόμη χωρίζεται ἔμπροσθεν καὶ προσδένεται διά τανίας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. 'Αλλ' ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κεφαλῇ εἰναι μὲν ἡ κόμιμωσις διεροῦμενη κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ περιγραφέντεν ὑπόδειγμα, δὲν προσδένεται ὅμως διὰ τατίας ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν ἀφοῦ δὲ κατέλθῃ μέχρι τοῦ αὐχένος ἀνασύρεται ἐσωθεν, χωρὶς νὰ φαίνηται ὁ τρόπος τῆς προσδέσεως. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν διοικάζει πρὸς τὸ ἀγαλμάτιον τῆς Ἀφροδίτης ἐκ Πομπηϊας ἀποκειμένον ἐν τῷ Μουσείῳ Νεαπόλεως (1) ἐνῷ κατὰ τὴν κλίσιν τῆς κεφαλῆς πρὸς τὸ ἐκ Πραινεστοῦ. (2)

Καθ' ἡμᾶς τοῦτο ἦτο τῆς Ἀφροδίτης, παρισταμένης ἵσως ἡμιγύμνου, στηριζομένης ἐπὶ κιονίσκου, καὶ τῇ μὲν μιᾷ χειρὶ ἀνενούσης ἱμάτιον, τῇ δὲ δεξιᾷ ὑψουμένη πρὸς τὰ ἄνω κρατούσης μῆλον. Ομοίαν παράστασιν εὑρίσκομεν ἐν συμπλέγματι ἐκ Πραινεστοῦ (Παλαιστρίνα) τῆς Ἰταλίας, ἔνθα παρίσταται Ἀφροδίτη τῇ δράσι στηριζομένη ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς, γυμνὴ καὶ μόνον διὰ τοῦ ἱματίου καλύπτουσα ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἰσχίου καὶ κάτω τὸν δεξιὸν πόδα, ἔχουσα δὲ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην δλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ὑψοῦσα τὴν δεξιὰν χειρα, δ' ἡς κρατεῖ τὸ μῆλον, τῇ δὲ ἀριστερῇ ἀνέχουσαν τὸ ἱμάτιον. (1)

Ἡ κόμιμωσις ὅμως τῆς : εφαλῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀγαλματίῳ διαφέρει τῆς Ἀφροδίτης τῆς Πραινεστοῦ φαίνεται δὲ μᾶλλον διοικάζουσα τῇ κομμώσει τῆς κεφαλῆς τῆς ἐκ Πομπηϊας Ἀφροδίτης, ἀποκειμένης ἐν τῷ Μουσείῳ Νεαπόλεως (2)

Ἄλλα καὶ ἔξ αλλων ἀγαλματίων τῆς Ἀφροδίτης γνωρίζομεν διὰ τὴν κόμιμωσις δὲν εἶναι διάφορος τῆς ἡμετέρας κεφαλῆς. Διότι καὶ ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου (3) καὶ ἐν τῇ χαλκῇ Ἀφροδίτῃ τῆς Δωδώνης τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Καραπάνου δημοσιευθείη ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου λ. Henri Lechat (4) καὶ ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ ἐξ Ἐπιδαύρου, δημοσιευθείη δὲ τοῦ ἔφροσυν τῶν ἀρχαιοτήτων κ. B. Στάτη (5) καὶ ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ τοῦ Ἐδνικοῦ Μουσείου προερχομένη ἐκ πρωτοτύπου ἔργου τοῦ Καλάμιδος κατ' ἀντίγραφην, καὶ ἐν τῇ κατωτέρῳ περιγραφησιμένῃ κεφαλῇ πηλίνου ἀγαλματίου τῆς συλλογῆς Ἀλμυροῦ, ἡ κόμιμωσις οὐδόλως διαφέρει τοῦ ἐνὸς ἡ τοῦ ἑτέρου ἀγαλματίου ἡ ἀγαλματίου κατὰ τὰς γενικὰς γραμμὰς, εἰμὴ μόνον κατὰ τινὰς λεπτομερεῖας, γενικῶς δὲ ἐν πάσι τῷ χώρισμα τῆς κόμης εἰς δύο βιάνει καθέτως ἄνωθεν τοῦ

(1) G. Saloman, Die Venus von Milo, Stockholm 1901, p. 29, table I. figure 21.

(2) Αὐτότι, σ. 28, πίν. I, εἰκὼν 20.

(3) Αὐτότι πίν. I, εἰκὼν 1.

(4) Bulletin de Corresp. Hellénique, XV. Aphrodite p. 461—481 pl. IX.

(5) Αρχαιολογικὴ ἡ φημερία.

Ἡ δευτέρᾳ κεφαλὴ εἰκονίζει τὴν Ἀφροδίτην ἐν στάσει ἀναμφιβόλως δράσικα καὶ εὐθυτενῶς βλέπονταν πρὸς τὰ ἔμπροσθε, ως ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, πλὴν κατὰ τὰς λεπτομερεῖας τῆς στάσεως δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, αἴτε ἐλλείποντος ὀλοκλήρου τοῦ λοιποῦ σώματος.

Ἡ κόμιμωσις καὶ ἐνταῦθα χωρίζεται κατὰ τὸ μέσον, αἱ δὲ τρίχες κυματίζουσι διευθύνονται πρὸς τὰ ὅπισθεν, διόπου—εἰ καὶ ἀτυχῶς ἡ κεφαλὴ εἰναι ἀποκειμενη κατὰ κρόταφον καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν—προσδένετο ὅπισθεν ἐν εἰδει κεκρυφάλον (κότσον). Ἀνωθεν τοῦ μετώπου ὑπέρ τὴν κόμην ἔξερχεται ἡμισφραγίδιον ἔξεγκωμα, τὸ ὅποιον εἰκονίζει τὸ διάδημα χαρακτηριστικὸν γγώρισμα τῆς Ἀφροδίτης.

Τοιοῦτο διάδημα ἔφερε καὶ ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Saloman γενομένην συμ-

(1) Τὸ περιγραφὴν καὶ εἰκόνα παρὰ Saloman, Venus von Milo, σελ. 28. Πίνακας I, εἰκὼν 20.

(2) Αὐτότι. Πίν. I, εἰκὼν 21.